

IZVOD

U diplomskom radu opisana je USB-memorija (kratka istorija USB-memorije, standard, karakteristike, arhitektura, potrebe i budućnost USB-memorija). Obradjen je i prenos podataka kao i zaštita podataka na ovim memorijama

UVOD

1. MEMORIJE

Obrada velikog broja podataka, pored kompleksnih numeričkih proračuna, bila je i ostala jedna od najvažnijih oblasti primjene digitalnih elektronskih računara. Istina, ljudi su i prije nego što su raspolagali računarima posjedovali i arhivirali podatke, ali su pri tome nailazili i na velike probleme. Prvi problem sa kojim se čovjek, u želji da nešto iza njega ostane, susreo bio je arhiviranje, odnosno memoriski medijum. Pećinski čovjek je ostavljao tragove za sobom na zidovima pećina ili kasnije na kamenim pločama. Ubrzo poslije pojave papira i štampe pojavio se drugi problem tj. problem efikasnog korišćenja. Problem eksploatacije postojećih podataka riješen je efikasno tek pronalaskom digitalnog računara i odgovarajuće magnetne memorije u drugoj polovini XX vijeka, te posebno pojavom personalnih računara koji su doveli do prave informatičke revolucije. Računarska memorija se najviše razlikuje od memorije mozga jer su informacije ili podaci sačuvani mehaničkim, optičkim, ili drugim principima u hardver uređajima a način čuvanja i vrijeme trajanja zavisi od tipa korištene memorije.

Kako je razvoj računara veoma przo napredovao proteklih godina tako su se i poboljšavale njihove karakteristike neophodne za razvoj memorijskih elemenata koji bi čuvali informacije između dvije operacije. To je uslovalo razvoj različitih tipova memorijskih medijuma koje se grubo mogu podijeliti na: mehaničke, prenosive i memorijske medijume u čvrstom stanju slika 1.

Slika 1. – podjela medijuma za memorisanje podataka EMBED Equation.3

Početak druge polovine 20 vijeka u upotrebi su bili najčešće mehanički medijumi za memorisanje podataka kao što su bušene trake i bušene kartice. U isto vrijeme došlo je do razvoja memorije od magnetnih jezgara, i prvog korišćenja kondenzatora kao memorijskih elemenata, za koje je bilo potrebno osvježavanje kako se sadržaj ne bi gubio.

Slika 2. prikaz performansi memorija u odnosu na procesore EMBED Equation.3

Tokom godina razvoja došlo je do podjele memorija na one koje trebaju da čuvaju podatke što duže bez dodatnog napajanja i do memorija za koje nije neophodno da čuvaju podatke kada se napajanje isključi, što dovodi do podjele memorija na kratkotrajne i dugotrajne. Zahtjevi od memorija su bili da budu što je moguće dimenziono manje, da mogu dugo da čuvaju podatke bez osvježavanja, da imaju što manju potrošnju.

U digitalnim sistemima, memorije predstavljaju gradivne blokove u koje se može upisati i iz kojih se može pročitati informacija. Zavisno od medijuma na kome se informacija pamti, najčešće se koriste:

poluprovodničke
magnetne i
optičke memorije.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com